

17.3.2011

Kaj/SUR

Hallintokeskus
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
22. 03. 2011	
Dnro/Dnr	KAS 2010-2184
Tehtäväluokka Uppgiftsklass	526

Lausuntopyyntöne 16.2.2011

MUNKKINIEMENRANTA 43 MUUTOS- JA LAAJENNUS-
SUUNNITELMAT

Museo 2011-38

Rakennusvalvontavirasto on pyytänyt kaupunginmuseon lausuntoa koskien Munkkiniemenranta 43 kiinteistön muutos- ja laajennussuunnitelmia. Kaupunginmuseo on tutustunut arkkitehti Jari Inkisen laatimiin ja 20.9.2010 päiväämiin suunnitelmiin. Kaupunginmuseo tarkastelee hanketta perustehtävänsä mukaisesti rakennetun kulttuuriympäristön vaalimisen näkökulmasta ja lausuu pyydettyä seuraavaa.

Munkkiniemenranta 43 rakennuksen suunnittelijana mainitaan kaupunginmuseon *Munkkiniemen rakennusinventoinnissa* (Hilla Tarjanne, 2003–2005) rakennusmestari V.G. Linnapuomi, rakennuksen suunnittelu- ja rakentamisvuodet ovat 1937–38. Rakennus on edustava modernin 1930-luvun huvila-arkkitehtuurin kohde, jonka ominaispiirteisiin kuuluvat laadukkaat materiaalit, suurikokoiset vapaamuotoisesti pinnoille sijoittuvat ikkunat, kuutiomaiset rakennusvolyymit tasakattoineen sekä funktionalismin valkoiset koristeettomat seinäpinnat.

Rakennuksen suunnittelija rakennusmestari V.G. Linnapuomi on syntynyt vuonna 1907, ja valmistunut rakennusmestariksi Helsingissä vuonna 1929. 1930–40 luvuilla Linnapuomi on toiminut SOK:n rakennusosaston suunnittelijana. Myös Munkkiniemenranta 43 rakennus heijastaa osuusliikkeen arkkitehtuurissaan suosimaa funktionalismia. Munkkiniemessä Linnapuomin suunnittelema rakennuksia ovat Munkkiniemen puistotien porttirakennukset, jotka rakennettiin vuosina 1937–38. Munkkiniemenranta 43:ssa on asunut pitkään elinkeinoelämän vaikuttaja vuorineuvos Paavo Honkajuuri, jonka asuinympäristöön taiteen mainitaan kuuluneen merkittävästi.

Kohde on varustettu asemakaavassa (vahvistettu 29.11.2007) merkinnällä sr-2: Kaupunkikuvallisesti ja asemakaavahistoriallisesti arvokas

17.3.2011

rakennus. Rakennusta ei saa purkaa, eikä siinä saa tehdä sellaisia korjaus- tai muutostöitä, jotka heikentävät rakennuksen julkisivujen tai vesikaton kaupunkikuvallista arvoa tai muuttavat arkkitehtuurin ominaispiirteitä. Mikäli rakennuksessa on aikaisemmin suoritettu tällaisia toimenpiteitä, rakennus on korjaus- tai muutostöiden yhteydessä palautettava alkuperäistoteutuksen mukaiseen asuun. Asemakaavassa määrätään myös, että rakennuksia korjattaessa alkuperäistoteutuksen mukaiset rakennusosat ja materiaalit tulee säilyttää. Myös alkuperäiset piharakenteet, terassit ja pihalaatoitukset tulee säilyttää. Mikäli uudisrakennus liittyy vanhaan rakennukseen, julkisivujen tulee olla samaa materiaalia. Kattomateriaalin tulee olla tiili- tai saumattu pelti.

Alkuperäistä vuoden 1937–38 rakennusta on laajennettu vuonna 1969 erillisellä uima-allasosastolla arkkitehti Erkki Karvisen suunnitelmien mukaan. Laajennuksessa on kunnioitettu alkuperäistä kokonaisuutta siten, ettei alkuperäiseen tilarakenteeseen ole tuotu muutoksia, ja saunatilat on rakennettu kellariin. Käynti laajennukseen on tapahtunut ulkortausta kautta avoimen lounaissuuntaisen pation läpi. Karvisen 1960-luvun modernismi sovittautuu tilaan uutena ehjänä kerrostumana, ja sitä voidaan tarkastella rakennushistoriallisen kokonaisuuden arvokkaana osana. Karvisen laajennuksen piirteisiin kuuluu tummaksi patinoitu vertikaali julkisivulaudoitus, ikkunaseinät sekä päärakennuksen tapaan kupariset räystäsdetaljit.

Muutossuunnitelmissa rakennuksen uima-allasosasto muutetaan kirjasto- ja oleskelutilaksi. Samalla tilaan järjestetään käyntiyhteys rakennuksen sisäkulmaukseen rakennettavan uuden lasikuitin kautta. Uima-allasosaston kattoa laajennetaan ulottumaan pation ylle, ja patiota rajaavaa lasiseinämää muutetaan. Laajennuksen perusteena on, että rakennuksen eri siipien välille tarvitaan uudessa käyttötarkoituksessa aiemmin puuttunut sisäyhteys.

Muutoksessa alkuperäisen uima-allasosaston arkkitehtuurin peruspiirteet on mahdollista ylläpitää; tavoitteellista on mm. sisätilojen kattokonstruktioiden ja panelointien kunnostaminen ja säilyttäminen, asemakaavan mukaisesti. Avoin patio voidaan kaupunginmuseon näkemyksen mukaan kattaa menettämättä tai muuntamalla olennaisella tavalla kohteen rakennushistoriallisen suojeluarvoja.

Kaupunginmuseon näkemyksen mukaan muutoksessa tulisi tutkia vaihtoehtoa, jossa vuoden 1969 rakenteet säilyisivät alkuperäisessä muodossaan ja laajennus toteutettaisiin erillisenä nykyaikaisena lasirakenteena alkuperäistä tilannetta muuttamatta ja sille alisteisena. Uusi kevytrakenteinen lasirakenne tulisi suunnitella huolellisin siroin detaljein

17.3.2011

eräänlaiseksi viherhuoneeksi. Tällöin laajennus jää aineettomaksi elementiksi olemassa olevien rinnalle, ja myös Erkki Karvisen vuoden 1969 massoittelu jäisi koskemattomaksi. Kaupunginmuseon kanta poikkeaa tässä asemakaavan määräyksestä, joka edellyttää alkuperäisrakenteiden käyttämistä laajennuksissa, mutta arvio perustuu tilanteen erityispiirteisiin. Esitetyt ovimuutokset Karvisen rakenteeseen voidaan toteuttaa vuoden 1969 laajennuksen materiaalien ja detaljien mukaisesti. Lattian peruspinnan materiaalina voidaan tutkia alkuperäisten lohkokivien säilyttämistä.

Helsingin kaupunginmuseo näkee mahdollisena pation kattamisen suunnitellussa laajuudessa. Kattamista tulisi museon kannan mukaisesti tutkia erillisenä, kokonaisvaltaisena lasirakenteena, joka ei muuttaisi olemassa olevaa massoittelua, edellä mainituin perustein. Kaupunginmuseo pyytää seurata jatkosuunnittelua.

Lisätiedot:
Lindqvist Mikko, tutkija, puhelin 310 36973

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tiina Merisalo
museonjohtaja

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Mikko Lindqvist
tutkija

LIITE

Asiakirjat palautetaan

TIEDOKSI

Arkkitehti Jari Inkinen
Kaupunkisuunnitteluvirasto